

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Abigail

urn:nbn:de:bsz:31-102436

lus commississe, nullum contra te facinus admisisse, dignum quamobrem mea vitæ insidias tenderes.)

Pij vindictam Deo reliquant. Turpe est viros intus infestis esse. Quibus oratione peraderi non vult, ijs re persuadeatur. Hinc Saul respicitur, cæcasse scientem. Impij pios suos pimis habent) ne religio esse creant, eum circumcirando stringant. loqui eum iurando non redere.

c Suscipiat hanc Ioua causam, teq; mihi sine mea opera ulciscatur. Vetus est proverbum, a scelerato prodibit scelus. Te quidem mea manu non ulciscar. d Cui tandem instat rex Israelitarum? quem tu persequeris? canem mortuum, pulicem. Iouam precor, ut huius sibi causæ iudicium suscipiat, measq; partes defendens, tuas in me iniurias persequatur. s. Tuam ne ego uocem audio David filii heu mihi: e tu æquum & bonum habes, qui mihi bonum pro malo rependeris. id quod suis hodie ostendisti, cum mihi (quem in tuam manu Ioua conluserat) mortem non intuleris. Nā quotusquisq; est, qui hostem suum nactus, indemnem dimittat? Sed te pro isto tuo hodierno in me facto, Ioua cōdigno premio remuneretur. Ego quidem scio te regem futurū, & regnū in Israelitas obtenturum. Quare si iura mihi per Iouam, te meam stirpem post meum interitum non esse excisurum, mei ue nominis memoriam de mea familia deleturum. D. Iuro.

SENTENTIA.

Iniusti calumniatoribus facili mē credūt. Iniusti malum pro bono, iusti contrā bonum pro malo reddunt: & Deus utrosq; tandem pro meritis remuneratur.

ABIGAIL. I. Reg. 25.

ARGV

ARGVMENTVM.

Misi ad Nabalem famuli Dauidis ad petenda cibaria, repudiantur ab eo. Quo audito, Nabalix uxor Abigail munera Dauidi obuiam ferre properat: & ei obuiam facta, eius in Nabalem iram pacat.

Famuli Dauidis, Nabal, Puer,

Abigail, Dauid.

DAUID Iſai filius te, Nabal, tuamq; domum, tuaq; omnia, p̄lorima salute impertit. — *is* quia auaruit, ut tonſuram oculi facias: miſit nos ad te, rogatum, ut (ſi cum tuis paſtoribus nō ſolum ſine ullo maleficio, aut iniuria, uerum etia cum magno beneficio ſumus uerſati, ſia uos ab omni iactura tuos p̄ſeruet) emus, quamdiu ſuerit in Carmelo: cuius nobis tui famuli teſtes eſſe poſſunt) benignē nobis facias, hoc p̄ſertim tui ſaulto die: & quæ commode poteris, ſes cibaria ad Iſai Dauidis, tui prope dicentis filij, eiuſq; comitū famenā propellendam. *N.* Quis eſt iſte Dauid? quis eſt iſte Iſai filius? is ne eſt, ad quem hodie ſerui paſſim à dominis tranſſugunt? a ſcilicet ego cibum potumq; meam, & quæ maſtauī ad alepdos meos tonfores, dem hominibus mihi prorſus ignotis? *P.* Aliunde nobis propſpiciamus: nam hinc quidem nihil auferemus, ut eum affectum uideo. Redeamus ad Dauidem. *P. b* Meus dominus cōſuluit ſibi peſſiores.

simè. Eo narratū omnem rem herè, ut caueat. He-
 ra, nunc, si quando, tua est opus prudentia. A.
 Num quod malum recens ortū est? P. Et quidem
 maximum. Mihi à Dauide nunciij è desertis ad he-
 rum nostrum, ut aliquid hinc per humanitatem au-
 ferrent, repudiati ab eo sunt: & tamen illos ex-
 perti sumus uiros planè bonos: nulla unquam con-
 tumelia aut damno affecti, quamdiu sumus inter
 eos rusticati. Quin & pro muro nobis noctes diesq;
 fuerūt, donec uersati cum eis sumus, pascendo pe-
 cudes. Proinde dispice tu diligenter quid agas: a-
 lioquin actum est de domino nostro, & tota eius fa-
 milia. Nam ipsum quidem conuenire, hominem
 profligatissimum, ac perditissimum, stulticia sit.
 A. Famuli, capite properè omnia hæc, quæ uo-
 his tradam, quæ imposta asinis feretis antè. Ego
 iam subsequar. Huc mihi properè asinum. Quam
 malè metuo, ne mei uiri stulticiam luamus. O ho-
 minem insanum, qui pro nihilo habuerit, eum ho-
 minem in se irritare, à quo maxime potest & iuua-
 ri amico, & ledi in se. Sed uideo ipsum Dau-
 dem aduerso colle descendentem. Nescio quid ira-
 tus loquitur cum suis. D. Næ ego frustra conser-
 uauī omnia quæ habet iste in desertis, ita ut nihil
 omnino de suo deperdiderit: & reddidit mihi à ma-
 lum pro bono? At ita perdat Deus hostes Davidis,
 ut ei ante crastinum mane nihil prorsum reliqui
 faciam.

nos tutati
iunt.

uidelicet
maledicta.

faciam. A. *Obsecro te domine, tibi ante pedes suppliciter iacens: ut bona me uenia audias. Vide, mi David, ne hominem despicatissimum, Nabalem, dignum iudices, in quem iras uertas: qui sicut nomine, ita re ipsa stultus est. Nam ego quidem, cuius est culpam præstare, missos à te iuuenes non uideram: neque enim fuisset abire uacuos. Sed uides profecto, uir clarissime, (neque enim dubitari potest) te à Deo immortali absterreri à sanguine faciendo in tuis inimicis per temetipsum persequendis: cum ipsius Nabalis insania eiusmodi, sit ipsa per se supplicium, ut non aliud tuis hostibus & inuidis imprecandum esse uideatur. Quare e quo animo patere hoc munusculum, quod tibi hic affero, iuuenibus tibi merètibus dari auferendum, & mihi hanc noxam remitte. Sic tuas tibi fortunas bella diuina gerenti in tuto constituat Deus, & te in omni uita omni malo prohibeat. Ac si quis tibi infestus, & tuæ necis cupidus existat, precor Deum, ut te semper incolumi, & fortissimè consistente, tuus hostis uariss iactatus procellis dispareat. Iam uerò cum præclara Dei promissa consequutus, Israelitarum dux fueris constitutus, tanta tua felicitas nulla quasi labefactabitur labe conscientie, qua necesse esset tuam leticiam contaminari recordatione effusi sanguinis, & supplicij ob priuatam iniuriam sumpti. Deus faciet tibi me-*

d Stulti i
gni sunt
quos seu
uiri magn

e Stultici
tis magn
suppliciu

Quod bonum est, id non accenditur nisi ferendum est. Et homines impellentes Deo obsequentes laudes digni sunt.

liora, meminerisq; aliquando mei. D. Gratias ago Iouæ Deo Israelitarum, qui te mihi hodie miserit obuiam: & nec non tibi, quæ me tua oratione à cæde & uindicta iniuriæ in me cõmissæ auocaris. Nam Deum immortalem testor, qui me tibi malefacere prohibet, nisi tu mihi occurrere properauisses, Nabalè ante diluculũ fortunis omnibus funditus euertissem. Verum eius culpam tibi condono, tuaq; mihi nera grato animo accipio. Abi sanè domum salua.

SENTENTIA.

Irritare potentiolem, uesania est: bonum malo pensare, scelus. Iratum potentiolem muneribus uerbisq; pacare, sapientia est.

A B I S A E V S.

1. Reg. 26.

ARGVMENTVM.

Dauid noctu clam in Sauli castra degressus, eius dormientis hastam matellamq; surripit. Deinde digressus illinc procul, clamore eum excitat, suamq; innocentiam iterum restatur, in calumniatores inuehens. & illè iniquitatem suam iterum confiterur.

Dauid, Abiseus, Abner,
Saulus.

Vter uestrum descendet mecum in castra ad Saulum? ABI. Ego. DA. Eamus sensim & pedetentim per noctem, dum dormiunt hostes.

St. O-